HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ושמע מינה אומר שתי קדושות על כום אחד. ובשמין לו כלומר לעיל (ד׳ קנ:): **משום דכום של ברכה צריך שיעור.** רב אחי גלח פליג לעיל מלמורלי דבשמוך ותים ליה שפיר טעמא פגמו אלא דמהא ליכא למישמע מינה קלמר: **קפיד אבא פגימא.** פירש רשב״ם דקפיד לכתחלה דוקא ואם אין לו אלא פגום יקדש עליו ותימה ד״כ אין המיכרו לאכול קודם הבדלה משום קפידא דפגימא[א] מיהו לעיל רשב״ם לשמוך עליו בשעת הדחק: **זוברהו על היין.** לזכירה כמיב על היין זכרו כיין לבנון (הושע יד) נזכירה דוקיך מיין (שיר ו) והאי זכירה היינו קידוש דויכולו לף מלינו על הכוס אלא בתפלה כלאמר בשבת (ד׳ קיט:) ולא ניתקן על הכוס אלא להוציא בניו ובני ביתו ומה שרגילין לומר ויכולו אחר התפלה בקול רם היינו משום ״ט שאל להיות בשבת שמתפללין אתה בתרתנו ואין אומר ויכולו בתפלה ותקנו נמי לומר בכל שבתות אלא לאלתן אין שבת לשבת ורגילה הקידוש על היין אלמכמתא היא והא דאמר אחר יום שאמרו בשבת (ברכות ד׳ כ:) נשים מייצות בקידוש היום דבר תורה היינו דוקא קידוש היום אבל על היין לא הוא אלא מדרבנן דאמשמע בריש נזיר (ד׳ ג:) דקאמר מיין ושכר יזיר לאסור יין אלא היכא דהרצות ופריך מאי ניהו קידוש והבדלה מוצמע ועומד מהר סיני הוא[ב] דאיצטריך קרא למיסר אלא כי הא דאמר רבא שבועה שאסרה וחזר ואמר הריני נזיר אינצטריך קרא דנזירות אל עליו אף על פי שמוצמע ועומד הוא ועוד מצינו למימר דקידוש על היין דבר תורה אבל הא דאמר אחר זה אמר המבדל צריך שיטעום זהו מדרבנן: **הוה גחין ושתי.** ות״ת דבפרק שלשה שלחו (ברכות ד׳ מז.) אמרינן אין המוסיפין רשאין לטעום עד שיטעום המברך ות״ל דהייט לאכול קודם בהמוציא שצריך לאכול כלאמרי׳ בפרק לאוהו נ״ד (ר״ה ד׳ כט:) לא יפרום אדם פרוסה לאורחין אלא[ג] אוכל עמהן הלכך צריך להמתין עד שיטעום המברך אבל קידוש שאין אוכה להמתין עד שיטעום המברך דברכות אלא בשבת רב אחי גלח פליג אלמורלי דבשמוך ותים ליה שפיר טעמא פגמו אלא דמהא ליכא למישמע מינה קלמר: **קפיד אבא פגימא.** פירש רשב״ם דקפיד לכתחלה דוקא ואם אין לו אלא פגום יקדש עליו ותימה ד״כ אין המיכרו לאכול קודם הבדלה משום קפידא דפגימא[א] מיהו לעיל רשב״ם לשמוך עליו בשעת הדחק: **זוברהו על היין.** לזכירה כמיב על היין זכרו כיין לבנון (הושע יד) נזכירה דוקיך מיין (שיר ו) והאי זכירה היינו קידוש דויכולו לף מלינו על הכוס אלא בתפלה כלאמר בשבת (ד׳ קיט:) ולא ניתקן על הכוס אלא להוציא בניו ובני ביתו ומה שרגילין לומר ויכולו אחר התפלה בקול רם היינו משום ״ט שאל להיות בשבת שמתפללין אתה בתרתנו ואין אומר ויכולו בתפלה ותקנו נמי לומר בכל שבתות אלא לאלתן אין שבת לשבת ורגילה הקידוש על היין אלמכמתא היא והא דאמר אחר יום שאמרו בשבת (ברכות ד׳ כ:) נשים מייצות בקידוש היום דבר תורה היינו דוקא קידוש היום אבל על היין לא הוא אלא מדרבנן דאמשמע בריש נזיר (ד׳ ג:) דקאמר מיין ושכר יזיר לאסור יין אלא היכא דהרצות ופריך מאי ניהו קידוש והבדלה מוצמע ועומד מהר סיני הוא[ב] דאיצטריך קרא למיסר אלא כי הא דאמר רבא שבועה שאסרה וחזר ואמר הריני נזיר אינצטריך קרא דנזירות אל עליו אף על פי שמוצמע ועומד הוא ועוד מצינו למימר דקידוש על היין דבר תורה אבל הא דאמר אחר זה אמר המבדל צריך שיטעום זהו מדרבנן: **הוה גחין ושתי.** ות״ת דבפרק שלשה שלחו (ברכות ד׳ מז.) אמרינן אין המוסיפין רשאין לטעום עד שיטעום המברך ות״ל דהייט לאכול קודם בהמוציא שצריך לאכול כלאמרי׳ בפרק לאוהו נ״ד (ר״ה ד׳ כט:) לא יפרום אדם פרוסה לאורחין אלא[ג] אוכל עמהן הלכך צריך להמתין עד שיטעום המברך אבל קידוש שאין אוכה להמתין עד שיטעום המברך דברכות אלא בשבת כמה, עד דאמר ר׳ זירא בענין גיטין יום ראשון ויום שני ויום שלישי בתר שבתא. יום רביעי ויום חמישי ויום ששי קמי שבתא. אמר ר׳ יעקב בר אידי אבל בשאר ימי השבוע המבדיל אינו מברך על האור. וכן תאני שילא.

ושמע מינה אומר ב׳ קדושות על כום אחד וש״מ ב״ש היא ואליבא דרבי יהודה רב אשי אמר טעמו פגמו וכום של ברכה צריך שיעור חדא מילתא היא וה״ק מ״ט טעמו פגמו משום דכום של ברכה צריך שיעור רבי יעקב בר אידי קפיד אחצבא פגימא רב אידי בר שישא קפיד אכסא פגימא מר בר רב אשי קפיד [א]אפילו אחביתא פגימתא ת״ר [ו]זכור את יום השבת לקדשו זוכרהו על היין אין לי אלא ביום בלילה מנין ת״ל זכור את יום השבת לקדשו בלילה מנין אדרבה עיקר קדושא בלילה הוא קדיש דכי קדיש תחלת יומא בעי לקידושי ותו בלילה מנין ת״ל זכור את יום תנא מיהדר אלילה וקא נסיב ליה קרא דיממא ה״ק [ב]זכור את יום השבת לקדשו זוכרהו על היין בכניסתו אין לי אלא בלילה ביום מנין ת״ל זכור את יום השבת [ג]ביום מאי מברך אמר רב יהודה בפה״ג רב אשי איקלע למחוזא אמרו ליה לקדיש לן מר קידושא רבה הבו ליה סבר מאי ניהו קידושא רבה אמר מכדי כל הברכות כולן בפה״ג אמרי ברישא אמר בפה״ג ואגיד ביה חזייה להההוא סבא דנחין ושתי קרי אנפשיה [ד]החכם עיניו בראשו [ה]אמרי בני רבי חייא מי שלא הבדיל [ו]במוצ״ש יש מבדיל והולך בכל השבת כולו ועד כמה א״ר זירא [ז]עד רביעי בשבת כי הא [ח]דיתיב רבי זירא קמיה דרב אסי ואמרי לה רב אסי קמיה דרבי יוחנן ויתיב וקאמר [ט]לענין גיטין חדא בשבתא תרי ותלתא בתר שבתא ארבע וחמשא יומא קמי שבתא א״ר יעקב בר אידי [י]אבל לא על האור אמר רב ברונא אמר רב

הנוטל

ואליבא דרבי יהודה. לקמן [קנ.] מלור ולמ״ל בשמים: **משום דכום של ברכה טעון שיעור.** אבל אי הוה ניה טפי מכשיעור טעמו לא פגמו: **קפיד.** לקידוש והבדלה וברכת המזון אבל אם בא לשתות מכוס פגום מברך עליו ברכת היין: **לקדשו.** משמע משמה שמתקדש היום: **אין לי אלא ביום.** לקמן פריך מלרבה עיקר קדושה בלילה הוא דכניסתו היא קדושתו: **קידושא רבה.** בונת פרי הגפן ולתכי קרי ליה קידושא רבה לתכותו קידוש קמי שבת: **ואגיד ביה.** לשון הגדה: **החכם עיניו בראשו.** לתכמה מה שלריכה לו: **אמרי בני רבי חייא.** לתכמים שבדורו: **מי שלא הבדיל.** לקדש על היין: **ועד כמה.** עד אימתי: **עד רביעי.** לשבת הבא: **דיתיב.** ישב: **לענין גיטין.** לאמר לה ס״ז גיטך על מנת שאמתני לי מאתים זוז לאחר השבת או שאמר קודם השבת אתני לי: **אבל לא על האור.** אם לא גילך בורא מאורי האש במוצאי שבת שוב אינו מבדל:

נטל

רש״ם

ושמע מינה אומרים ב׳ קדושות על כום אחד. היכא דלית ליה אלא כום אחד כי הכא אע״ג דאמר לעיל (דף קנ:) אין אומרים ב׳ קדושות על כום אחד היכא דליכא אלא שתי כלאתרלינן לעיל(ה): **ושמעת מינה ב״ש היא ואליבא דרבי יהודה.** דאמר לעיל(ו) מלור ולמ״ל בשמים דאילו בי״ה בריש בשמים ולמ״ל מלור. והא ליכא למימר ר״מ ואליבא דב״ה כדאמר לעיל(ז) וב״ה אומרים אל אכול ובשמים מזון והבדלה ועני דבא זו דברי ר״מ היא דת״ל פרקינן בברכות פרק אלו דברים (דף נב.) ומשני לא ס״ד מדקתני ומשלשלן לאחר המזון מלן שמעת ליה דאית ליה אי סברא למזון בריש רבי יהודה כדאמר לעיל(ז) רבי יהודה אומר ב״ש ב״ה על המזון שבתחלה ועל הבדלה שבסוף כו׳ אלמא רבי יהודה היא ואליבא דב״ש דאילו לר״מ מי אמרת לה משלשלן לאחר המזון לבדיהם מאור בריש בין לב״ש בין לב״ה ולא מזון כדאמר לעיל זו דברי ר״מ: **משום דכום של ברכה צריך שיעור.** אבל אי הוה טפי מכשיעור וטעמו לא פגמו: **קפיד לכתחלה פגימא.** לקידוש והבדלה ובשמ״ז ולכל ברכות שתקנו לסדרן על היין שלא יבריך על כום פגום אבל אם רולה לשתות יין צריך לברך ברכת פרי הגפן שאסור ליהנות מן העולם הזה בלא ברכה[ח]. ומיהו אם אין לו אלא יין פגום מקדש עליו דקפיד לכתחלה משמע: **לאילו אחביתא.** חביות קטנות אבל אם חבית של עץ גדולה אין להקפיד: **ת״ג ת״ר וזכור את יום השבת לקדשו זוכרהו על היין אין לי אלא ביום בלילה מנין ת״ל וזכור את יום השבת לקדשו בלילה מנין אדרבה עיקר קידושה בלילה הוא דכי קדיש תחלת יומא בעי לקידושי ותו בלילה מנין ת״ל זכור את יום השבת לקדשו בלילה מנין תנא מיהדר אלילה וקא נסיב ליה קרא דיממא ה״ק זכור את יום השבת לקדשו זוכרהו על היין בכניסתו אין לי אלא בלילה ביום מנין ת״ל זכור את יום השבת ביום מאי מברך אמר רב יהודה בפה״ג רב אשי איקלע למחוזא אמרו ליה לקדיש לן מר קידושא רבה הבו ליה סבר מאי ניהו קידושא רבה אמר מכדי כל הברכות כולן בפה״ג אמרי ברישא אמר בפה״ג ואגיד ביה חזייה להההוא סבא דנחין ושתי קרי אנפשיה החכם עיניו בראשו אמרי בני רבי חייא מי שלא הבדיל במוצ״ש יש מבדיל והולך בכל השבת כולו ועד כמה א״ר זירא עד רביעי בשבת כי הא דיתיב רבי זירא קמיה דרב אסי ואמרי לה רב אסי קמיה דרבי יוחנן ויתיב וקאמר לענין גיטין חדא בשבתא תרי ותלתא בתר שבתא ארבע וחמשא יומא קמי שבתא א״ר יעקב בר אידי אבל לא על האור אמר רב ברונא אמר רב**

ואליבא דרבי יהודה. לקמן [קנ.] מלור ולמ״ל בשמים: **משום דכום של ברכה טעון שיעור.** אבל אי הוה ניה טפי מכשיעור טעמו לא פגמו: **קפיד.** לקידוש והבדלה וברכת המזון אבל אם בא לשתות מכוס פגום מברך עליו ברכת היין: **לקדשו.** משמע משמה שמתקדש היום: **אין לי אלא ביום.** לקמן פריך מלרבה עיקר קדושה בלילה הוא דכניסתו היא קדושתו: **קידושא רבה.** בונת פרי הגפן ולתכי קרי ליה קידושא רבה לתכותו קידוש קמי שבת: **ואגיד ביה.** לשון הגדה: **החכם עיניו בראשו.** לתכמה מה שלריכה לו: **אמרי בני רבי חייא.** לתכמים שבדורו: **מי שלא הבדיל.** לקדש על היין: **ועד כמה.** עד אימתי: **עד רביעי.** לשבת הבא: **דיתיב.** ישב: **לענין גיטין.** לאמר לה ס״ז גיטך על מנת שאמתני לי מאתים זוז לאחר השבת או שאמר קודם השבת אתני לי: **אבל לא על האור.** אם לא גילך בורא מאורי האש במוצאי שבת שוב אינו מבדל:

נטל

הגהות הב״ח

(ה) רשב״ם ד״ה ה״ג ת״ל וכו׳ דמי קדיש תחלת יומא: (ו) ד״ה אין לי אלא ביום וכו׳ בלילה היא דכניסתו היא קדושתו: (ז) ד״ה ותגיד וכו׳ תומר להם קידוש גדול:

מוסף רש״י

חדא בשבתא תרי ותלתא בתר שבתא. קמי כתר שבת שעברה, אבל רביעי חמישי ושני נקראין על שם שבת הבאה. הא׳ שבת דקאמר יום שבת ממש קאמר (גיטין עג.).

מוסף תוספות

א. כיון דבדיעבד יכול לברך על כוס פגום. תוס׳ הרא״ש. ב. בתמיה כלומר וכי מושבע ועומד הוא. שם. ג. כדאמרינן לעיל. רש״י שם. ושם בפוגיע׳ אימת: כל הברכות כולן אע״פ שיצא מוציא, חוץ מברכת הלחם וברכת היין שאם לא יצא מוציא ואם יצא אינו מוציא. ד. דההוא סבא קא שתי אע״פ שלא שפך מכוס של ברכה לתוכו. שם.

תורה אור השלם

1. זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: שמות כ ז
2. הַחֹקֵם עֵינָיו בְּרֵאשׁוֹ וְהַכְּסִיל בְּחֹשֶׁךְ הוֹלֵךְ וְיָדַעְתִּי גַּם אֲנִי שֶׁמַּקְרֶה אֶחָד יְקָרֶה אֶת כֻּלָּם: קהלת ב יד

רבינו חננאל

ומדברין בכוס אחד והבדלה, ש״מ אומר שתי קדושות בכוס אחד. ושו״מ מדמקדים המאור לבשמים ב״ש היא, דאי ב״ה בשמים ואח״כ מאור אמרי. ר׳ יעקב בר אידי קפיד אכסא פגימה. רב ששת קפיד אפי׳ מחצבא פגימה לא הוה מברך. מר בר רב אשי קפיד אפילו מחביתא פגימתא. ת״ר זכור את יום השבת לקדשו זכרהו על היין בכניסתו. אין לי אלא ביום בלילה מנין, ת״ל זכור. ומסקנא ביום מאי ואמרינן בורא פרי הגפן, והוא קידושא רבה. אמרי בני ר׳ חייא מי שלא הבדיל במוצאי שבת מבדיל והולך כל השבת. ועד כמה, עד רביעי בשבת. דאמר ר׳ זירא בענין גיטין יום ראשון ויום שני ויום שלישי בתר שבתא. יום רביעי ויום חמישי ויום ששי קמי שבתא. אמר ר׳ יעקב בר אידי אבל בשאר ימי השבוע המבדיל אינו מברך על האור. וכן תאני שילא.

תוספות

א. כיון דבדיעבד יכול לברך על כוס פגום. תוס׳ הרא״ש. ב. בתמיה כלומר וכי מושבע ועומד הוא. שם. ג. כדאמרינן לעיל. רש״י שם. ושם בפוגיע׳ אימת: כל הברכות כולן אע״פ שיצא מוציא, חוץ מברכת הלחם וברכת היין שאם לא יצא מוציא ואם יצא אינו מוציא. ד. דההוא סבא קא שתי אע״פ שלא שפך מכוס של ברכה לתוכו. שם.

מסורת הש״ס

ו) [לעיל קנ.], ג) [לקמן קנ.], ג) גיטין דף עג., ד) [דף קנ:], ה) [דף קנ.], ו) [שם], ז) [ברכות לה.], ח) [לעיל קנ.], י) [סימן נד], כ) [וע״ע תוס׳ ברכות דף מז. ד״ה אין], לח ב מיי׳ שם הלכה ג סמג עשין נ טוש״ע אה״ע סי׳ קמד ס״ו: מ ו מיי׳ פכ״ט מהלכות שבת הלכה ד סמג עשין כט טוש״ע או״ח סי׳ רפט סעיף ו:

לה א מיי׳ פכ״ט מהל׳ שבת הלכה טז טוש״ע או״ח סי׳ קפב סעיף ג: לו ב מיי׳ שם הלכה ו (והלכה ו) סמג עשין קנ (טור או״ח סי׳ רעג): לז ג מיי׳ שם הלכה י וסמג שם טור ש״ע או״ח סי׳ רפט סעיף ג: לח ד מיי׳ שם הל׳ ד סמג שם טור ש״ע או״ח סי׳ רפט סעיף ו:

לט ה מיי׳ פ״ט מהל׳ גירושין הלכה כג סמג עשין נ טוש״ע אה״ע סי׳ קמד ס״ו: מ ו מיי׳ פכ״ט מהלכות שבת הלכה ד סמג עשין כט טוש״ע או״ח סי׳ רפט סעיף ו: